

Sara Søs Aanæs' tale ved arrangementet "Opråb! Unge tager ordet i Operaen"

Taler

Sara Søs Aanæs
Forfatter

Dato

3. februar 2025

Sted

Operaens foyer,
Ekvipagemestervej 10, 1438
København K

1 Hej, jeg hedder Sara Søs og jeg har altid fået at vide at jeg var forkert. Jeg har altid fået at vide at det var mig som var for nærtagende, at det var mig som var for svag. Og måske jeg er nærtagende, måske jeg er svag og måske jeg endda er forkert.

5

Jeg blev udredt med atypisk autisme-diagnosen som 13 årig. Der var ikke et eneste menneske som fortalte mig hvad det betød. Men hvad der blev sagt var, at det var noget jeg skulle holde hemmeligt.

10 Jeg blev udredt igen da jeg var 20 år gammel, og jeg fik igen autisme diagnosen. Og det første sygeplejersken sagde til mig var at det var hun ked af. Hun var ked af at jeg fik så dårligt nyt at vide. Hvordan kan man andet end at føle sig forkert?

15 Du skal ikke kontakte os igen før end du undskylder for at være den belastning du altid har været. I 2023 var det en del af de sidste beskeder som jeg modtog fra min mor og hendes mand.

20 Da jeg modtog den besked begyndte jeg at græde. Og jeg stoppede ikke. Til gengæld stoppede jeg med at sove. Jeg stoppede med at forlade min lejlighed og jeg stoppede med at tage mig af mine behov. Jeg stoppede med at kæmpe imod depressionen.

25 Det er sådan med en depression at den fjerner alt farve. Den fjerner alt hvad der giver mening og det går hurtigt. Inden længe var selvmord det eneste som gav mening.

Jeg ender i psykiatrien, og konstant bliver jeg fortalt at det bliver godt igen.

30 Det bliver godt igen.

Det bliver godt igen!

Fuck hvor jeg hader den sætning.

35

For hvad nu hvis det aldrig har været godt?

Jeg har et selvmordsforsøg og jeg bliver igen indlagt på lukket psykiatrisk afdeling.

40

Jeg har flashbacks og selvmordstanker og har bare virkelig brug for et kram. I stedet kommer to personaler ind på min stue med noget beroligende medicin. De fortæller mig, at de har besluttet at jeg skal tage medicinen, og at jeg ikke havde noget at sige til det. Hvis jeg ikke tog medicinen ville de få resten af personalet til at komme og holde fast i mig imens de giver mig den med en sprøjte. Jeg kan ikke huske hvornår jeg sidst var så bange. Jeg er så bange, at jeg ikke kan stoppe med at græde. Jeg tager medicinen fordi jeg ikke tør andet og bliver hunderød for alt personalet for resten af indlæggelsen.

50 De fortæller mig, at fordi det tager mig så lang tid at tage medicinen, at så kan de ikke hjælpe de andre patienter. Patienter som har det værre end mig.

Måske mine forældre havde ret – måske jeg er en belastning.

55 Jeg klager over tvangsmedicinen. Svaret kommer tilbage, at fordi personalet ikke har skrevet det ned som tvang, at så har de ikke gjort noget forkert. Vi har altså et system, som er så firkantet, at de ikke kan se, at hvis man er så bange at man ikke tør sige nej, at det ikke er det samme som ja.

60 Hvordan kan vi lade sådan et system fortsætte?

Jeg kæmper en kamp. Både med og imod systemet. Jeg kæmper for, at blive set som menneske og ikke bare som et nummer i systemet. Jeg kæmper for at psykiatrien bliver til for mennesker. Jeg kæmper for at være mig. Jeg kæmper for, at depressionen ikke viser sit ansigt. Jeg kæmper for den lille glæde jeg får når jeg synger en sang eller lægger mit hoved på min katts varme mave.

70 Men systemet er i stykker og det koster liv. Jeg håber derfor at I vil kæmpe sammen med mig for vi ikke kan fortsætte på denne måde.

Vi bliver nødt til at kæmpe for dem som ikke kan kæmpe. Dem som måske endda ikke er her længere.

75 Nytårsaften læste jeg igen de beskeder igennem, som min mor og hendes mand sendte mig. Og jeg må indrømme at min reaktion overraskede mig! Jeg begyndte at grine. Og jeg stoppede ikke. For det gik op for mig, at det var deres forsøg på at få mig til at føle mig forkert. De ville gøre alt for at vinde – men den kamp vinder de ikke.

80

Jeg står her i dag. Det er et år og 17 dage siden jeg havde mit sidste selvmordsforsøg. Og hver evig eneste dag er en kamp. Nogle dage er det let at kæmpe – andre dage tager det al min energi.

85 Jeg kæmper netop fordi jeg ikke er en belastning. Jeg kæmper fordi jeg ikke er for nærtagende, og jeg kæmper fordi jeg ikke er forkert!

Og jeg kæmper for mig. Jeg kæmper for at jeg en dag kan sige at det bliver godt! Punktum!

90

Tusind tak!

95

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

100

Tags

Agitationstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/sara-sos-aaanaes-tale-ved-arrangementet-oprab-unge-tager-ordet-i-operaen>

105